

Sygn. akt IV KO 25/18

POSTANOWIENIE

Dnia 11 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski

w sprawie dotyczącej zażalenia **J.M.** na postanowienie Prokuratora Rejonowego w O.

w przedmiocie odmowy wszczęcia śledztwa sygn. akt PR Ds.[...].2017

po rozpoznaniu wniosku Sądu Rejonowego w O.

z dnia 1 marca 2018 r., sygn. akt II Kp [...]/18,

w przedmiocie przekazania sprawy do rozpoznania zażalenia innemu sądowi
równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w O. postanowieniem z dnia 1 marca 2018 r., w sprawie sygn. akt II Kp [...]/18, zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu zażalenia J.M. na postanowienie Prokuratora Rejonowego w O. w przedmiocie odmowy wszczęcia śledztwa, sygn. akt PR Ds.[...].2017, w sprawie przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków przez funkcjonariuszy policji Komendy Powiatowej w O. oraz Komendanta Powiatowej Policji w O. i Prezesa Sądu Rejonowego w O. - wobec braku reakcji na działania funkcjonariuszy.

Uzasadniając przedmiotowe wystąpienie wskazano, że z akt sprawy miałyby wynikać, iż „*jeden z jej głównych wątków dotyczy czynności podejmowanych przez Prezesa Sądu Rejonowego w O. oraz funkcjonowania tegoż sądu jako całości*”.

Okoliczność ta mogłaby rodzić u skarżącego oraz osób postronnych uzasadnioną wątpliwość, co do bezstronności sędziów sądu występującego z wnioskiem.

Ta sytuacja miałaby – w myśl uzasadnienia wniosku – przemawiać za przekazaniem sprawy innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, a zwłaszcza zapewnienie warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o przekazanie zażalenia J.M. innemu sądowi równorzędnemu w oparciu o przepis art. 37 k.p.k. nie zasługiwał na uwzględnienie. W jego części motywacyjnej nie przytoczono żadnych konkretnych argumentów ani okoliczności mogących, choćby w minimalnym stopniu uprawdopodobnić wątpliwości co do możliwości prawidłowego rozpoznania środka odwoławczego przez sąd właściwy. W istniejącej sytuacji procesowej zadaniem sądu karnego jest jedynie przeprowadzenie kontroli orzeczenia, które zostało wydane przez zupełnie inny – niesądowy – organ procesowy właściwy dla prowadzenia postępowania przygotowawczego. Sąd występujący z wnioskiem o zmianę właściwości nie wykazał, że nie jest w stanie – bez szkody dla wymiaru sprawiedliwości – wykonać prawidłowo tego zadania.

Na obecnym etapie postępowania trudno też mówić o tym, aby to czynności podejmowane przez Prezesa Sądu Rejonowego w O. (nie wspominając już o „*funkcjonowaniu tegoż sądu jako całości*”), były jednym z głównych wątków sprawy dotyczącej przecież czynności *stricte* policyjnych związanych z doręczeniem skarżącemu korespondencji procesowej w innej sprawie.

Tymczasem, zmiana właściwości miejscowej przewidziana w art. 37 k.p.k. jest instytucją o charakterze nadzwyczajnym i nie podlega wykładni rozszerzającej. Dotyczy to zwłaszcza podstawowej przesłanki jej stosowania, jaką jest pojęcie dobra wymiaru sprawiedliwości, które determinuje przeniesienie sprawy, gdy cały sąd jest niewłaściwy do orzekania w myśl zasady *nemo iudex re sua*, a także wtedy, gdy zachodzą obawy o bezstronność sądu właściwego.

Tej ostatniej nie można upatrywać każdorazowo w podniesieniu wobec prezesa sądu (z tytułu sprawowanego nadzoru) lub sędziego prowadzącego inne postępowania – przez stronę niezadowoloną z ich przebiegu lub treści kończącego

orzeczenia – zarzutu niedopełnienia obowiązków lub przekroczenia uprawnień i skierowania go do organów ścigania. Prowadziłoby to bowiem w konsekwencji do stworzenia swego rodzaju pozaustawowego sposobu sterowania przez strony właściwością miejscową sądów.

Mając na uwadze podniesione okoliczności, Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.

a.ł.